

KURJER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 6 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 25go Kwietnia v. s.

W nadgodę walecznych czynów okazanych w różny z nieprzyjacielem bitwach przed wejsciem zwycięskich wojsk Rossyjskich do Stolicy Francyi, Najmilsociwiey mianowani: Główno dowodzący armiami Jenerał Infanteryi Hrabia *Barclay de Tolli*, Jenerałem Feldmarszałkiem; Jen. Leyt. Xiążę *Eugeniusz Wirtemberski*, Jenerałem Infanteryi; Jenerał Major *Emmanuel*, Jenerałem Leytnantem; Fligel Adjutant Hrabia *Branicki* Jenerałem Majorem. — Najmilsociwiey nadgodzeni znakami dystynkcyi: Jenerał Infanteryi Hrabia *Langeron*, orderem Sgo Andrzeja pierwo-zwanego; Jenerałowie kawaleryi, *Rajewski*, orderem Sgo Jerzego 2giey klasy, Baron *Winzingerode* szpada z dyamentami; Jenerałowie Leytnanci, Xiążę *Gorczałow* 2. orderem Sgo Jerzego 2giey klasy, Jenerał Adjutant Xiążę *Wolkoński*, orderem Sgo Włodzimierza pierwszego stopnia, *Paszkiwicz* orderem Sgo Alexandra Newskiego, *Jermolów*, i Jenerał Adjutant Hrabia *Strogonów* orderem Sgo Jerzego 2giey klasy, komendant Leybgwardyi Preobrażeńskiego Pulku, Baron *Rozen* orderem Sgo Włodzimierza 2go stopnia, Hrabia *Pahlen i Rudzewicz* orderem Sgo Jerzego 2giey klasy, Xiążę *Jaszwił* dyamentowemi znakami orderu S. Alexandra Newskiego, Xiążę *Szachowski*, *D^o Avray*; Baron *Dybicz*, Jenerałowie Adjutanci Hrabia *Lambert* i Hrabia *Ożarowski* orderem Sgo Alexandra Newskiego.

— Towarzystwo opieki nad zruynowanemi przez nieprzyjaciela komunikowało nam w kopiach, tak odebrany przez niego list od Jenerała Adjutanta *Goleniszczewa-Kutuzowa*; iako też odpowiedź swoją na to pismo, które my pośpieszamy udzielić czytelnikom naszym.

„Łaskawi Panowie! mając szczęście bydź posłanym od Jego Cesarskiej Mości do Najjaśniejszey Cesarzowey Maryi Teodorówny z doniesieniem o zaięciu Stolicy Francuskiej przez wojska Sprzymierzone, znalazłem już i w tém dla siebie wielką nagrodę, żem był dla St. Peterzburga obwieścicielem sławy Naszego Wielkiego Monarchy, i niezwytyczonych Rossyjskich woiowników; i iakoby narzędziem tej uroczystey radości, którą widzieć i dzielić ze swoiemi współziomkami jest największe szczęście, iakim tylko człowiek na tym świecie cieszyć się może. — Lecz szanowne Zgromadzenie kupców St. Peterzburskich chciało jeszcze podwoić to moje szczęście, oznaczając uczucia radości swoiemy zrobionym mi podarunkiem ze srebrnego półmiska z pokrywą i czterema tysiącami czerwonych złotych. Ten umie prawdziwie czuć wdzięczność, kto umie lepiej używać darów. Oprócz tego, Ja Rossyanin, nieumiem w niczym czuć pociechy, jeśli tej pociechy nie rozdzielam. Naczynie srebrne z pokrywą zostawiam sobie i dzieciom moim na pamiątkę pochlebnych dla mnie uczuć szanownego Zgromadzenia handlowego tej Stolicy; pieniądze zaś, wśród tak uroczystey radości Rossyan, Ja także w uniesieniu moiego serca, pragnę obrócić na danie uczy; ale iey uczestnikami chce zrobić tych, którzy w czasie terazniejszey wojny ponieśli od nieprzyjaciół zniszczenie. W tym zamiarze przesyłam do Towarzystwa opieki ofiarowane mi 4,000 czerwonych złotych, i pochlebiam sobie, że to ich użycie okaże Zgromadzeniu handlowemu St. Peterzburskiemu, iak wiele mu iestem obowiązany. Dało mi ono sposobność wykonania takiego czynku, do iakiego w życiu moim nie miałbym był, ani łatwości,

ani sposobu. Z prawdziwym uszanowaniem mam honor &c.

(Podpisano) Paweł G. Kutuzów.
St. Peterzburg 19go Kwietnia 1814.

Odpowiedź

„Towarzystwo Opieki nad zruynowanemi przez nieprzyjaciela miało honor odebrać list JW. Pana i 4,000 czerwonych złotych ofiarowanych mu przez St. Peterzburskie handlowe Zgromadzenie, z powodu radośney nowiny prze niego przyniesioney. Wiele ofiar na korzyść zniszczonych przez napaść nieprzyjacielską odebranych przez Towarzystwo, okazały całemu światu, że Rossyanie mało cenią majątek, ile razy rzecz idzie o pomoc współziomkom swoim; lecz Towarzystwo nie może nie cenić szczególniey ofiary JW. Pana, iako z najszlachetniejszego powodu uczynioney przez człowieka, który wraz z innemi woiownikami mając sprawiedliwe prawa do wdzięczności Oyczyzny, za uczestnictwo w tak wielkich dziełach dla dobra powszechnego przez Wielkiego Naszego Monarchę przedsięwziętych i uwieńczonych wiekopomną sławą, okazuje ieszcze tak rzadki i tak celujący przykład dobroczynności. Towarzystwo, ożywione temi uczuciami, poczytuie za obowiązek, oświadczyć ie JW. Panu wraz z wdzięcznością swoją. Niezaniedba ono użyć Jego ofiary na pomoc zruynowanych od nieprzyjaciela, podług zasady swoich prawideł. Mamy honor zostawać &c.

(Podpisali) Hrabia W. Koczubey.
Hrabia N. Golowin.
Xiążę Alexander Golicyh.
S. Peterzburg 19go Kwietnia 1814.

(z Pocz. Pótn.)

z Wilna dnia 1go Maia 1814 roku.

W roku idącym kwesta na ubogich tak nazwana przedwielkanocna szczęśliwie dla nich uskutecznioną została. Uproszone Damy przez rzadkie i z niewymówną gorliwością na te trudy poświęcenie się, pomimo trudność terazniejszych czasów zebrały.

	Zł. Pol.	gr.
JWW. Mar. Radziszewska z P. L. Gorską	4,000	29
— Pól. Chrapowicka z P. Kossakowską	2,350	14
— Pr. Łappowa z W. Wysogirdową	2,134	—
— Mar. Lachnicka z P. Trębicką	2,209	—
— Gra. Platterowa z P. Platterówną	1,725	—
— Pod. K. Wollowiczówna z P. Sanders	2,088	—

w Ogóle zł. Poll. 14,507 g. 13

Oprócz tego assygnacye na beczkę wapna, na beczkę żyta, na półbeczki kartofli, i pak zwyczajny makaronu Włoskiego — Takowe wsparcie domu Towarzystwa Dobroczynności, który ciągle do 90 osób mieszkających i wielu przychodzących żywi i utrzymuje, nie można, iak tylko przypisać Najwyższey nad nieszczęśliwemi Opatrzności i szczególney ludzkości Dam kwestujących, których Imiona w dzieiach Towarzystwa Dobroczynności uwiecznione staną się przedmiotem błogosławieństwa biednych.

Rachunek z lat 1812 i 1813, który wkrótce do powszechney wiadomości podany będzie oświeci Publiczność o stanie Domu Dobroczynności i o daney potrzebuującym wsparcia osobom pomocy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

Gazeta *Dostrzegacz Austriacki* pod artykułem z Paryża dnia 21go Kwietnia n. s. zawiera z Gazet Francuskich: „Przybycie Króla do Stolicy nie nastąpi zapewne przed 8 albo 10cią dniami. Atak po-

dagry opóźnił nieco podróż J. K. Mości — Xiążę Berry, syn Hrabiego Arcezyi, dnia dzisiejszego przybył do Paryża — Xiężna Marya Ludwika dotąd została w Rambouillet, i dopiero dnia 23go, po widzeniu się jeszcze powtórnem z Oycem swoim w Grosbois, uda się w podróż do Austrii. Dnia 19go Najjaśnieyszy Cesarz Rossyyski oddał tej Pani wizytę w Rambouillet: intro także Król Pruski dla Jęy odwiedzenia uda się w toż miéysce.

Ministrowie wielkich Sprzymierzonych Dworów są ciągle mocno zatrudnieni. Zgromadzaią się oni codziennie u Xięcia Metternicha, wzywając do swoich naradzeń Xięcia Beneventu. Konferencye trwają pospolicie przez większą dnia połowę. Publiczność czerpa z tego naysympatyczniejsze nadzieie.

Bonaparte dnia 20go o godzinie 8ey wieczor, w towarzystwie F. M. L. Koller, Cesarsko-Rossyyskiego Jenerała Leyt. Szwałowa, Królewsko-Angielskiego Półkownika Campbell, i Pruskiego Półkownika Hrabiego Truchsess, udał się w podróż z Fontainebleau do St. Tropez, gdzie wsiądzie na okręt. Pozostała jeszcze świta Bonapartego udała się do Paryża: liczba otaczających go żołnierzy przez dezercyą do kilkuset ludzi zmniejszona była. Mameluk Rustan odstąpił swego dawnego Pana, i uszedł do Paryża. Jenerałowie Bertrand i Drouot przy nim się znajdują. Bonaparte sprowadził z Paryża wiele instrumentów potrzebnych w nauce umiejętności, i prosił Rządu tymczasowego, aby raczył z nim posłać na wyspę Elbę kilku uczonych.

Dnia 19go Kwietnia n. s. Senat Francuski udał się w całym korpusie na audyencyą do Cesarza Austriackiego, a Xiążę Beneventu miał następną mowę. „N. Panie! Senat czuje się obowiązany do szczególniejszego hołdu dla W. C. Mości. — Chciałes, N. Panie, przez wspaniałą ofiarę, skleić tak ściśle i tak trwałe związek pomiędzy Francją i Austrią, iż z niego wyniknąć było powinno uspokojenie Europy. — Lecz na próżno twoim ożywiona duchem, Wysoka Cesarów Córa, używała tego wszystkiego, co tylko ięy mądrość nadawała powagi, słodycz przekonania i powabów. Twoje, Jęy, i nasze nadzieie zawiedzione zostały. — Naówczas ograniczając się samemi obowiązkami panującego, pomyślałes, Panie, iż nadewszystko byleś Monarchą swego ludu. Przyczyniłeś się do zhawienia Europy, i zostawiłes swemu własnemu losowi tego, który zaślepiony w swoim uporze, wszystkich i swojej własnej szukał zguby. — N. Panie! Senat składa ci dzięki, za to dobrodzieystwo, któreś nam podwójnie wyświadczył, iako Oyciec, i iako Król — Patrz, N. Panie, na świat uspokojony po piętnastoletnich konwulsjach, na Europę ugruntowaną na swych starożytnych zasadach, i te wszystkie ludy, dzieci swoich Monarchów, które dziś jedną składają familią. Ten piękny widok nadgrodzi ofiary twojej wielkiej duszy. „

Na to Cesarz Austrii odpowiedział:

„Senatorowie! Przyjmuję z radością oświadczenia waszych uczuć. Pokój i szczęśliwość Francji łączą się z dobrem i spokojnością moich ludów. Sąsiad Francji, ięy interessa nie mogą być dla mnie obce. . . Epoki najsławniejsze dla Austrii i dla Francji były te, w których związki przyjazni iednoczyły ich Władców. — Walczyłem przez lat 10 przeciwko systematowi, który świat spustoszył. Przez zasłużenie mojej Córki, poniosłem ofiarę niezmierną, iako Król i iako Oyciec, poświęcając ją chęci położenia kresu nieszczęściom Europy. Ofiara ta była nieużyteczna, nigdy iednak żałować nie będę, że ją uczyniłem. — Pokój, nie dawno niepodobny, wkrótce stanie się łatwym i trwałym pod tarczą regularnego i Oycowskiego Rządu przywróconego we Francji. Niech wszystkie strony zgromadzą się około swojego Króla, niech ieden duch ożywia cały naród, a usilności moje, złączone z usilnościami moich potężnych i zacnych Sprzymierzeńców, będą uwieńczone tą pomyślnością, która jest iedynym celem naszych starań — Francja będzie mocną, spokojną i szczęśliwą. „

Xiążę Paweł Esterhazy, wyjechał dnia 20go Kwietnia z Paryża do Anglii posłany przez Cesarza Austriackiego do Króla Francuskiego.

Monsieur, Namiestnik Jeneralny Królestwa, wyrokiem swoim w Rządzie tymczasowym dnia 20go rozkazał uwolnić wszystkich Niemieckich Oficerów i żołnierzy, którzy służąc w obcych regimentach Francuskich, za dezercyą znajdują się w woieném albo cywilném więzieniu.

Senat na posiedzeniu dnia 16go Kwietnia przyjął dymissyą Senatora Hrabiego de Barol, iako też Senatorów Hr. Schimmelpennik i van de Poll, tudzież Hrabiego Merode i Hrabiego Marsan.

Kommissarz Rządowy w Departamencie woyny Jenerał Hrabia Dupont, wydał pod dniem 20 Kwietnia w Paryżu, odezwę do woyska, w której powiada mu oświadczone dawniey przyrzeczenia, i teraz na nowo stwierdzone przez Jeneralnego Namiestnika Królestwa, Hrabiego Arcezyi, iż Rząd naysympatyczniej zajmie się ulepszeniem losu całego woyska, i każdego w szczególności żołnierza, upominając ich razem, aby przez zachowanie karności, porządku i posłuszeństwa stali się w pokoiu godnemi tego imienia, na iakie w woynach z taką chwałą zasłużyli.

Gdy dnia 17go Kwietnia J. K. W. Monsieur, czynił rewizyą pierwszey Legii Gwardyi narodowej Paryskiej, oświadczyła mu ona swoje życzenie, aby Posąg Henryka IV. na koniu, mógł znowu być postawiony na nowym moście (Pont-neuf.) — Xiążę upoważnił to szlachetne ich życzenie, a ta Legia wydała odezwę do Mieszkańców Paryża, wzywając ich do składki na wzniesienie Pomnika dla tego nieśmiertelnego Króla. — Zapal i gorliwość Paryżanów spodziewać się każe, że ten zamiar wkrótce do skutku przywiedziony będzie. Odezwę tę podpisał, Szef iszey Legii, Xże (Duc) Choiseul-Praslin.

Wyciąg z aktów przystąpienia, które Hrabia Roger de Damas Jeneralny Gubernator Lotaryngii i Alsacyi, czyli 5tey dywizyi woienney otrzymał i przysłał od Władz w kraju sobie podległym. — Sztab Jeneralny, Oficerowie wyżsi i niżsi Gwardyi narodowej z załogi Strazburckiej; jako Reprezentanci swoich korpusów, Dyrekcyja artylleryi, Dyrekcyja Inżynieryi, bióro Jeograficzne, Inspektorowie rewii, Kommissarze woieni, płatnik Jeneralny, Urzędnicy zdrowia, Naczelnicy rozmaitey służby.

Z załogi twierdzy Kehl, Kawaler Asseling, Załoga. — Gubernator twierdzy Strazburga Jenerał Broussier, wyżsi i niżsi Oficerowie głównego sztabu teyże twierdzy, Zandarmerya, korpus artylleryi i pionierów. — Jenerał Duruth przysłał także swój akt przystąpienia do rządu twierdz Luxemburgą i Thionville.

Pomiędzy Jenerałem Maison a Xięciem Sasko-Weymarskim dowódcą 3go korpusu armii Niemieckiej zawarty został rozeym z 10ciu artykułów urzędownie ogłoszonych złożony. Treść ich następną: Jenerał Francuski Maison uznaje Rząd Tymczasowy i przystępuje do jego wyroków. Rozeym trwa na czas nieoznaczony, i kroki nieprzyjacielskie w pięć dni tylko po jego wypowiedzeniu rozpocząć się mogą. Linia Demarkacyina rozciąga się od lewego brzegu Sambry do Menin wzdłuż granic Departamentu du Nord i przez inne punkta tamtey okolicy, stosownie do wspólnej woysk wygody.

Jenerał Maison znajduje się w Lille, i dnia 15go Kwiet. z powodu dezercyi i niejakich rozruchów, które w załodze powstały, wydał dwie odezwy, jedną do mieszkańców miasta Lille, drugą do żołnierzy zalecając im porządek i spokojność.

Kardynał Maury dnia 15go Kwiet. o godzinie 9tey w wieczor przybył do Paryża z Charenton, gdzie się był na niejaki czas schronił. Prałat ten otrzymał paszporta i w niedzielę o godzinie 5tey zrana opuścił Stolicę.

Jenerał Carnot Gubernator Antwerpui wezwany listem Xięcia Szwedzkiego i otrzymawszy od nowego Rządu Francji stosowne zalecenia, wydał dwie odezwy do woyska pod jego rozkazami będącego, dnia 17go i 18go Kwiet. z których ostatnią tak kończy:

„My Gubernator twierdzy Antwerpui, Jenerałowie, Oficerowie wszelkich stopni, Podofficerowie i żołnierze wszelkiej broni tak na morzu jak i na lądzie, oświadczamy, iż do aktów Senatu Zachowawczego dnia 1, 2 i 3go tego miesiąca nastąpionych, tudzież wyroków Ciała Prawodawczego i Tymczasowego Rządu

du, bez żadnego ograniczenia i wyjątku przystępuie-
my; owszem zaprzysięgamy twierdząc tę w imieniu
Ludwika XVIII utrzymać i do ostatniego bronić. —
Jenerał dywizyi *Darmes* i Wice Admirał dowodzący
Flotą na *Skaldzie*, tudzież Prefekt Morski *Antwerpii*,
mają każdy podległym sobie korpusom ten akt przy-
stąpienia ogłosić, a w następną niedzielę na paradye,
wszyscy żołnierze z białymi kokardami ukazać się po-
winni.

Podpisano Jenerał dywizyi
Carnot.

Oprócz twierdzy *Landau*, która do dnia 19go
Kwietnia wzbraniała się jeszcze uznać nowego porzą-
dku rzeczy, wszystkie inne twierdze do sprawy po-
wszechney Francyi przystąpiły, i albo dla wojsk Sprzy-
mierzonych otworzyły bramy, albo wstrzymały zupeł-
nie kroki nieprzyjacielskie.

Listy z *Tuluzy* donoszą, że Marszałkowie *Soult*,
Xiąże Dalmacyi, *Suchet* Xiąże *Albufery*, *Augereau*
Xiąże *Castiglione*, mieli widzenie się z Lordem *Wel-*
lingtonem, skąd udali się do *Bordeaux* do Xiążęcia
Angouleme, gdzie dnia 18go Kwiet. przybydź, i hołd
powinny Xiążęciu złożyć mieli. Wiadomo jest, że ci
trzej Marszałkowie z największą radością przyjęli no-
winę o następiących odmianach, i że bez zwłoki do
wszystkich aktów Senatu i Rządu Tymczasowego przy-
stąpili. Wiadomość o zaszytych wypadkach w *Pary-*
żu dopiero dnia 12go Kwiet. przyszła do *Tuluzy*.
Marszałek Xiąże Dalmacyi, odebrawszy ją, przekli-
nął rękę, która jej dóyście spóźniła; albowiem gdy-
by pierwiej 48mią godzinami powzięta była, było-
by się oszczędziło życie tyle tysięcy walecznych, któ-
rzy poległi walcząc pod murami *Tuluzy*.

Dnia 18go mieli audyencyą u Hrabiego *Artezji*
pozostałe jeszcze osoby z dawney gwardyi Królew-
skiej, których ten Xiąże z wielką czułością i rozrze-
wnieniem przyjął. Pan *Montfort* imieniem innych mó-
wił, a Xiąże odpowiadając, „nie będziemy już, rzekł;
potrzebowali oręża *WacPanow*, ale nam zachowaj-
cie wasze serca. Król będzie umiał nagrodzić ich
zasługi.

Mówią, że *Bonaparte* żądał jednego *Chimika*,
Botanika i *Astronoma* w towarzystwo z sobą na wy-
spę *Elbę*, i że zamysła tam pisać historią swego ży-
cia. Gdy był jeszcze w *Fontainebleau* czytywał zrana
wszystkie dzienniki *Paryża*, i podług swojego zdania
chwalił albo nagał kroki nowego Rządu.

N I E M C Y.

Dnia 23go Kwietnia regiment *Kozaków Rossyjskich*
z ochotników wystawiony przez Jenerała *Mo-*
monowa, w marszu swoim do *Renu*, przechodząc przez
Studgard defilował przed Królem *Jmcią Wirtember-*
skim.

Gazeta *Frankfortska* pod dniem 21szym Kwiet.
z *Elberfeldu* donosi, że podług wiadomości godnych
wiary, twierdza *Wesel* w tymże dniu poddała się wo-
yskom *Pruskim*.

Dnia 22go Kwietnia Minister woyny Królestwa
Włoskiego *Fontanella*, i Jenerał Włoski *Bertolletti* w
tewarzystwie jednego Sztab *Officera* *Austryackiego*
jadąc z *Włoch* przybyli do *Inspruku*, i wkrótce potem
udali się do *Paryża* przez *Monachium*.

Królewicz *Następca Bawarski* dnia 21go Kwiet.
wyjechał do *Paryża*. — Dnia 16go Kwiet. Król *Ba-*
warski otrzymał przez gońca radośną wiadomość o
szczęśliwem rozwiązaniu *Wice Królowey Włoskiej*
w *Mantui*, która urodziła *Xiążniczkę*.

(z *Gaz. Wiedeń.*)

z *Bremen* d. 26go Kwiet. Dziś przez nadzwyczajną
okazją otrzymaliśmy tu wielce radośną wiadomość z
okolic *Hamburga*, iż nakoniec to miasto uyrzy wkrót-
ce zakończone klęski swoje. Marszałek *Davoust* ode-
brał jeszcze raz depesze z *Paryża*, przez ręce Pod-
półkownika *Duńskiego* Pana *Aubert*, ale na te, rów-
nie jak na poprzednicze wezwania Jenerała *Hrabie-*
go Bennigsen, ten Marszałek bynajmniej się nie skło-
nił. Od niejakiemu tylko już czasu kazał przedawać
z magazynów zboże i żywności, tudzież resztę ban-
ku *Hamburskiego* zagarnął. W takim razie Jenerał
Hrabia Bennigsen rozkazał robić śpieszne przygotowa-
nia do szturm, a tymczasem lekkim woyskom z 20tą
białymi chorągwiemi około *Hamburga* czynić demon-
stracye. Nakoniec dnia 24go Kwiet. *Davoust* wysłał

Officera, ofiarując opuścić *Hamburg*. Od tego mo-
mentu rozpoczęły się układy, które wkrótce pomysł-
ny obietnią koniec.

Z *Bruxelii* d. 25go Kwiet. Pod dniem 17tym b.
m. Xiąże *Następca Szwedzkiego tronu* przysłał tu roz-
kaz z *Paryża*, iż armia *Niemiec Północnych* jest roz-
wiązana. Ten rozkaz dnia 22go ogłoszony był wszyst-
kim korpusom; armia *Szwedzka* koncentruie się i
wkrótce uda się w marsz ku *Lubece*, oprócz jedney
dywizyi piechoty i jednego regimentu jazdy, które
zostaną w *Belgium* pod rozkazami Jenerała *Angiel-*
skiego Graham. — Xiąże *Szwedzki* spodziewany jest
jutro z *Paryża* z powrotem do *Bruxellii*. — Dnia 19
Kwiet. przybył do tego miasta Jenerał *Austryacki* *Bar-*
on Vincent, który, jak słyhać, ma być jeneralnym
Gubernatorem *Austryackich Niderlandów*. Siła wo-
ienna w *Belgium* ma być podniesiona do 25ciu ty-
sięcy ludzi. Pomiedzy nowo-mianowanemi Jenerała-
mi, znajduie się także jeden *Paoli*. (z *Gaz. Berl.*)

W Ł O C H Y.

Gazeta *Tyrołu południowego* pod dniem 19tym
Kwiet. z *Trydentu* donosi:

Dziś w nocy dwaj deputowani od *Senatu Kró-*
lestwa Włoskiego w towarzystwie *Podpółkownika* *Au-*
stryackiego Ledegitsch przejeżdżali tędy, udając się do
Paryża, gdzie u stop wspaniałych zwycięzców złożyć
mają los *Królestwa Włoskiego*, i polecić go ich łasce.

Liworno 12go Kwiet. *Brygantyna* nazwiskiem,
nadzieia, z bogatym ładunkiem przybyła do tutejsze-
go portu z *Londynu* i *Palermo*. (z *Gaz. Wiedeń.*)

S Z W A X C A R Y A.

Dnia 15go Kwiet. w wieczor przybył do miasta
Lausanne były *Król Hollenderski* pod imieniem *Hra-*
biego St. Leu, i stanął w domie gościnnym; ale
na znak dłuższego swojego pobytu niał w okolicy
piękny dom wiejski *Rosiere*. — Pan *Berghem*, *Kaz-*
waler od *Dworu dawney C. Jozefiny*, który dnia 13
Kwiet. wyjechał z *Paryża*, przybył także dnia 15go
do *Lausanny*, lecz natychmiast udał się dalej w po-
dróż do *Medyolanu*, niosąc, jak twierdzą, propozycye
Wice Królowi Włoskiemu.

Seym na piątym swoim posiedzeniu dnia 16go
Kwiet. zatrudniał się roztrząsaniem zasad powszech-
nego związku: Art: 5 zabraniający szczególnym *Kan-*
tonom zawierać osobnych umów i traktatów z obcy-
mi, dozwalając jednak czynienia mniej ważnych eko-
nomicznych układów, był przyczyną sporów, które
nakoniec większością szesnastu głosów zdecydowane
zostały, i artykuł w swojej treści utrzymany — Art:
6 dozwalający *Kantonom* w przypadku sprzeczki obie-
rać sobie wzajemnie *Sędziów*, którzy znowu, gdyby
się nie zgodzili, najwyższego *Sędziego* obrać mogą,
dał powód do różnych uwag, które do osobney *Kom-*
missyi odesłane zostały. Nakoniec Art: 7, zabrania-
jący szczególnym *Kantonom* w przypadku zakłócenia
domowego używać otwartey siły przyjęty jednomyśl-
nie.

z *Bazyli* dnia 20go Kwiet. Ponieważ teraz zwią-
zek pomiedzy *Główną armią* i *Niemcami* w prostym
kierunku jest otwarty, przeto mniej gońców przebie-
ga przez miasto nasze. Widzimy także ożywiony han-
del, i przez dowoz z *Francyi* zmniejszoną cenę ży-
wności. Dwanaście batalionów wojsk *Austryackich*,
które w tych dniach przechodzić tędy miały, odebra-
ły rozkaz pozostania w *Niemczech*. *Hufiec strzelców*
Tyrolskich przechodził wczoray przez *Bazyłę*, po-
wracając do swej oyczyzny.

Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Xią-
żęta Rossyjscy znajduią się jeszcze w mieście
naszem.

Załoga Francuska Huningi od wczoray nosi już
białą kokardę. Zachowuje się ona bardzo spokojnie
z woyskami *Sprzymierzonymi*, które z nią razem czy-
nią służbę w *Hunindze*. (z *Gaz. Wied.*)

P R U S Y.

z *Berlina* dnia 3go *Maja* n. s. Przybył tu *Ce-*
sarsko-Rossyjski Jenerał Kawaleryi *Baron Winzing ero-*
de, który z *Paryża* jedzie do *S. Peterzburga*. —
Tutejsze woienne *Wielkorządztwo* ogłosiło urzędo-
wie, iż w skutku układów uczynionych z *załogą twier-*
dzy Magdeburga wolny i nietamowny związek z tą
twierdzą tak wodą jako i ładem został przywrócony.
Załoga Francuska aż do czasu swojego odejścia ma

żyć na swoim koszcie. — Gazety Berlińskie ogłosiły kapitulacją twierdzy Głogowy z 17tu artykułów złożoną. W skutku tej kapitulacji dnia 17go Kwiet. wojska Rosyjskie i Pruskie weszły do Głogowy. Znalazły one niezmierne zapasy amunicji w tej twierdzy i żywność, któraby jeszcze dla załogi na sześć miesięcy wystarczyć mogła. — Siedmaste urzędowe doniesienie od armii Szląskiej, zawierające jej dziełania od 13go Marca aż do weyścia do Paryża, kończy się temi słowy: „Tak więc armia Szląska w kampanii siedmiu i pół miesięcy, w których sześć wielkich bitew, trzy sama, a trzy spólnie z wielką armią stoczyła, ośm znacznych rozpraw i niezliczone miały utarczki, zdobyła sama na nieprzyjacielu 48,000 jeńców, 421 dział w otwartem polu i 11 w miejscach obwarowanych. (z Gaz. Berl.)

N I D E R L A N D Y.

Oto są główne punkta Konstytucyi dla Niderlandów.

Xiąże Oranii Nassau jest udzielnym Xięciem zjednoczonych Niderlandów, składających się z gciu prowincyi, łącząc w to kraj Drenty i Brabancją Holenderską. Roczne dochody Xięcia ustanowione są na 1,500,000 złotych; Xięcia Następcy, skoro z rokiem 18tym stanie się pełnoletnim, na 100,000 złotych — Ustanawiają się Stany jeneralne i prowincjonalne; ostatnie mają zawiadować swemi prowincjami; pierwsze składają Radę Xięcia, który sam tylko ma głos rozstrzygający. Do niego należy wypowiadać wojnę, i zawierać pokój; jemu przynależy wyłączny rząd osad. — Religia reformowana jest religią Władcy; wszystkie inne religie zostaną równie pod jego opieką; wszelkie wyznania będą cierpiane, jeżeli nie nadwężają spokoyności Państwa. Duchowni Protestancy, ich wdowy i dzieci otrzymają taką samą płacę i te wsparcia, jak dawniej w Hollandyi. Duchowni innych wyznań otrzymają tę płacę, którą w przeszłym stanie rzeczy pobierali; duchownym wszelkiego na nowo dozwalającego się wyznania może być to samo udzielonem. — Każdy jakiego bądź wyznania, może wszelki urząd i godność krajową posiadać. — Ma być wypracowany powszechny cywilny, kryminalny i handlowy Kodex.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Dnia 21go Kwietnia Najjaśniejszy Cesarz Alexander i Król Pruski, wraz z Xięciem swoim synem, raczyli się znajdować na publicznem posiedzeniu drugiej klasy Instytutu. Prezydent Pan Lacretelle i Sekretarz Pan Suard zaprowadzili Monarchów na przygotowane dla nich krzesła. W mowie do Monarchów Prezydent wspomniawszy o Piotrze Wielkim, i Fryderyku II. oddał sprawiedliwe pochwały Wysokim Władzcom, i dzieciom ich tronów. Potem jeden młody człowiek Pan Villemain czytał rozprawę, która otrzymała nagrodę Instytutu, o korzyściach i nieprzyzwoitościach krytyki literackiej. Po zakończeniu czytania, Monarchowie rozmawiali z Członkami Instytutu, i z młodym Panem Villemain, i raczyli okazać ze wszystkiego swoje Najwyższe ukontentowanie. Na rok następny 1815 Instytut wyznaczył materye do ubiegania się o nagrody; dla Poetów, Odkrycie zachowawczej Ospy, dla Krasamowców; Pochwała Prezydenta Montesquieu.

— Zawsze o godzinie gtey w wieczor Rosyjskie i Pruskie Gwardye zgromadzaią się przed Pałacami swoich Monarchów, a ich muzyki graią rozmaite sztuki. Przy końcu zwyczajnie daie się słyszeć pieśń ulubiona ludowi Francuskiemu, Niech żyje Henryk IV.

— Dnia 19go Kwietnia Marszałkowie Berthier, Moncey, Morthier, Ney, Oudinot, Marmont, Mac-

donald, Kellerman, Perignon, i Serurier, tudzież Jenerałowie Dupont, Dessolles, Nansouty, Legrand i Dulauloy mieli honor być zaproszeni na obiad do J. K. W. Hrabiego Artezji.

L u d w i k XVIII.

Ludwik Stanisław Xawery urodzony dnia 17go Listopada 1755, nosił niegdys tytuł Monsieur, i Hrabiego Prowancyi. Opuścił On Francją dnia 20go Czerwca 1791 w tym samym czasie, kiedy Ludwik XVI. chciał uysść z tego kraiu, lecz w Varennes zatrzymany został. Młodszy jego brat, Hrabia Artezji, ieszcze w 1789 oddalił się był ze swoją Familją z Francyi. Ludwik Stanisław Xawery udał się naprzód z Niderlandów do Włoch, i przebywał częścią w Weronie, częścią w Szwabii; potem osiadł był w Brunświckim w Zamku Blankenburg. Od roku 1798go mieszkał w Mitawie, od 1801 w Warszawie; w 1804 udał się do Szwecyi, stamtąd powrócił znowu do Mitawy, gdzie w pobliskim zamku Blanhensfelde przebywał aż do 1807. Potem przez Szwecją popłynął do Anglii, gdzie mu towarzyszyła jego małżonka Marya Jozefa Ludwika Xiężniczka Sardyńska w 1753 urodzona. To Małżeństwo zawarte 1771. zostało bezdzietne.

Stosownie do tej zasady „że Król Francuski nigdy nie umiera,“ po śmierci swojego synowca Ludwika XVII, który w 1795 w Temple w Paryżu żyć przestał, Ludwik Stanisław Xawery ogłosił się Królem pod imieniem Ludwika XVIII. Żył iednak zawsze w głębokiej samotności, z której dopiero w 59 roku swojego życia na tron powołany został. Przez czas swojego nieszczęścia zachowywał tę godność, która jest najpewniejszą rękojmią, iż niepotrafi także nadużyć szczęścia swojego. Oto są niektóre tego przykłady. Rzecz-pospolita Wenecka dała mu schronienie w Weronie, gdzie on spokojnie przebywał. Tym czasem Dyrektoryat Francuski żądał jego oddalenia, a Senat Wenecki posłał zacnemu wygnancowi rozkaz, aby kraie Rzeczy-pospolitey bez zwłoki opuścił. Ludwik odpowiedział: „Odiadę; lecz jeżeli to uczynię, dwóch rzeczy od Senatu żądam; pierwsza, aby mi Senat przysłał złotą Xięgę Szlachty Weneckiej, w której imie moiego Domu jest zapisane; — Chcę ie własną ręką wymazać; — Druga, aby mi powrócił zbroję, którą mój poprzednik Henryk IV. na dowod swojego szacunku Rzeczy-pospolitey posłał.“ — Ludwik okazał podobną stałość umysłu w odrzuceniu korzystnych propozycyi, które czynił mu Bonaparte. Jak tylko ten ostatni w 1805 będąc pierwszym Konsulem, zamyslał już opanować w Rzeczy-pospolitey Francuskiej najwyższą i dziedziczną władzę, rozumiał, że wyrzeczenie się Bourbonów uściele mu do niej drogę. Posłał więc iednego znakomitego negocyatora do Króla do Warszawy, i kazał mu oświadczyć, że jeżeli Ludwik i wszyscy Xiążęta jego Familii zrzeką się praw do Francuskiego tronu, nie tylko wynadgodzenia, ale nawet świetnego bytu spodziewać się mogą. Na te propozycją Król odpowiedział na pismie dnia 28go Lutego: „Nie mieszam ia Pana Bonapartego z jego poprzednikami; szacuję jego wojenne talenta, i mam mu wdzięczność za niejakie dobro, które ludowi memu wyrządził. Lecz wierny temu dostoięństwu, do którego się urodził, nie wyrzekę się nigdy praw moich. Jako wnuk Sgo Ludwika, który dostawszy się w niewolę w Egipcie, odrzucił wszelkie hańbiące go propozycye Sultana, w samych więzach będą się umiał poważać; iako Następcą Franciszka I. chcę przynajmniej, abym mógł, tak iak on, powiedzieć: wszyscyśmy stracili, prócz honoru.“

Kuryer Litewski.

Zbliżony dzień 1szy Lipca jest dniem odnowienia prenumeraty dla tych, którzy, odbierając tę Gazetę na Prowincyi, półrocznie tylko do 1go Julii 1814 zapłacili. Prenumerować można w Wilnie w Expedycyi Gazetnej, i z każdej listowej Kantory Państwa przysłać można prenumeratę z dokładnie wyrażonym adresem. Płaci się półrocznie srebrem rubli siedm—kwartałowa się nie przyymuie. Redakcyja uprasza mocno, aby mający chęć prenumerowania wcześniej zgłosić się raczyli, inaczej, dla znacznie spóźnionych, nie może zaręczać dójścia wszystkich w porządku Numerów. Expedycyja Gazetna tutejszego Głównego Pocztańtu przedsięwzięła najwłaściwsze środki, aby ta Gazeta regularnie prenumerujących dochodziła; w przypadku zaś jakiego zamitżenia prenumerujący udawać się powinni do teyże Expedycyi Gazetnej Głównego Pocztańtu Litewskiego.

P O D R A D.

1 Kommissya Wileńskiego Prowiantkiego Depo, wzywa życzących sobie podjąć się transportu z miasteczka *Merecza* do miast Xięstwa Warszawskiego *Poltuska* i *Wyżgorodka* chleba do 15,000 czwartki, do targów na terminu aż po dzień 12ty tego miesiąca *Maja* mających się odbywać codziennie w teyże Kommissyi, gdzie każdemu będą obawione kondycje tudzież ilość, gdzie wiele potrzeba dostawić. Dnia 2go *Maja* 1814.

Siódmey *Klasy Moysiew.*

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

2 Wileński Gubernski Rząd czyni wiadomo, że w Wileńskiej Izbie Skarbowey odbywać się będą targi na oddanie w arendę z 1815go po 1819ty rok, Wileńskiej Gubernii, w Miastach, Wilnie i Kownie Sosowy i Konsumpcyiny, a w Wilkomierzu Sosowy pobor. — A zatem życzący sobie wziąć w arendę takowe pobory stawić się zechcą na targi do Wileńskiej Izby Skarbowey na terminu: pierwszy 10go, 2gi 17go, a trzeci i ostatni dnia 22go Septembra terażniejszego 1814 roku. Dnia 25go *Aprila* 1814. Sowiernik *Machwitz.*

2 Litewsko-Grodzińska Izba Skarbowa czyni wiadomo, iż oddawać się będą z publicznego targu w czteroletnią arendowną dzierżawę od 1go *Januaria* następnego 1815go roku pobory Sosowy i Konsumpcyiny w Miastach *Grodzińskiej Gubernii*, w *Grodnie*, w *Brześciu*, *Nowogrodku*, *Prużanach*, *Kobryniu* — Życzący sobie wziąć one w dzierżawę zechcą się stawić do *Grodzińskiej Izby Skarbowey* dla targów, na terminu: pierwszy 28go *Maja*, drugi 30go *Junii*, a trzeci i ostatni 4go *Augusta*, terażniejszego 1814go roku: z dostatecznymi i prawnymi za sobą porękami — gdzie im obawione będą tak kondycje, jako też i Instruktarz, podług którego pobierają się wspomniane pobory.

Wice Gubernator, Konsyliarz Stanu i Kawaler. *Michał Andrzejkiewicz.*

O b i a w i e n i e

3 Rząd Obwodowy Białostocki podaje do powszechney wiadomości, że za niezwrócenie na wyznaczony *Naywyższym Manifestem* dnia 12go *Decembra* 1812 roku dwóch miesięczny termin, niektórych tutezszego Obwodu obywateli, znajdujące się tutaj w Obwodzie majątki ich, które na fundamentie tegoż Manifestu skonfiskowane na Skarb, w skutek prawideł dla rozrządzenia onemi ustanowionych, oddają się Obwodowym Rzędem na tychże samych kondycjach, jak i Skarbowe, w trzech letnią arendę — z 1 *Junii* b. r. do tegoż dnia i miesiąca 1817 roku — Mający ochotę wziąć takowe majątki w arendę, raczą iawić się do Rządu tutezszego z należytymi i dostatecznymi dla bezpieczeństwa Skarbu porękami czyli kaucjami dla targów, w terminach, pierwszym 2go drugim 9go trzecim i ostatnim 15go dnia następującego miesiąca *Maja*. — Jakie mianowicie z liczby konfiskowanych Dóbr, oddają się w arendę majątki, załącza się przy tym wiadomość. *Białystok*, dnia 16go *Aprila* 1814 roku. Sowiernik *Wrubek.* w Obowiązku Sekretarza *Kardynałowski.*

W i a d o m o ś ć

o Majątkach odebranych za Konfiskacją na Skarb, za nieprzybycie na naznaczony *Naywyższym Manifestem* termin właścicieli ich, które naznaczone zostały dla oddania z publiczney *Licytacji* w arendę.

Nazwisko Majątków lub Folwarków.	Ilość należności do tych Folwar- ków.			Roczny do- chod z ka- żdego sre- brem.	
	Wsiów.	Dynów.	Mięzkiej pól dusz.	Ruble.	Kopiejki.
<i>w Białostockim Powiecie</i>					
Folwark <i>Gura Juchnowiec</i> — — —	1	29	70	255	70 ³ / ₄
— <i>Juchnowiec</i> — — —	1	10	25	355	76 ¹ / ₄
— <i>Wulka</i> — — —	2	19	49	474	38 ¹ / ₄
— <i>Turośl Dolna</i> — — —	2	19	65	426	5 ¹ / ₄
— <i>Gelezyn</i> — — —	2	17	23	218	34 ¹ / ₄
<i>w Sokołskim Powiecie.</i>					
Hrabstwo <i>Sidrzańskie</i> z miasteczkiem <i>Sidrą</i> —	10	346	976	7.447	47

w Obowiązku Sekretarza *Kardynałowski.*

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

3 Od *Mińskiego Głównego Sądu* 2go *Departamentu* czyni się wiadomo, ażeby dla podpisania sporządzonego *Extraktu* w *Apellacyney Sprawie* Wileńskich *Woyskowiczow* *Leona* brata, i *Alexandry* siostry *Horainow*, a równie byłey *Litewskiej Skarbowey Kommissyi* *Regentow* *Józefa* i *Teressy* z *Horainow* *Stańskich*, z *PP. Unichowskiemi*, *Daszkiewiczami*, *Kowierskimi*, *Adamem* i *Joachimem Wołodkowiczami*, *Ancutami*, *Obuchowiczami*, *Korsakami*, *Kolkowskimi*, *woysk Francuskich Jeneralem Janem Wołodkowiczem*, *Potockimi*, *Rossieńskimi* i innemi, względem pozostałego po *Woyskich Wileńskich Alexandrze* i *Konstancyi* z *Wołodkowiczow* *Horainach* spadku, jako *Sukcessorowie* zmarłego *Horaina*, tak równie i inne należące do tey sprawy strony, nieodmiennie w ciągu sześciomiesięcznego terminu, licząc ten od pierwszego wydrukowania w *Gazetach*, dla uczynienia wyżej rzezonego pod *Extraktem* podpisu ręki, sami osobiście albo przez swoich umocowanych stawili się w tym *Departamencie*. — Po upłynieniu zaś takowego terminu, *Departament* postąpi stosownie do wydanych na taki przypadek *Ukazow*. Dnia 11go *Kwietnia* 1814 roku. Sekretarz *Grzegorz Borodzicz.*

2 Sąd *Taxatorsko-Exdywizorski* na rozdział majątku *Star. Abrahama Leybowicza Szluzberga* Obywatela *Wileńskiego* naznaczony, w powtórny terminie ad fundum *Kamienicy* w *Mieście Wilnie* za *Zamkową Bramą* sytuowaney w zupełnym komplecie zebrany, z powodu zasłey śmierci *Aktora*, dla pozostałych dwóch jego *Córek* *Star. Hody-Hendy*, i *Sory-Kieyli* *Abrahamowien* wspólnie z dodanemi *Opiekunami* rozprawiających się, kopią z *Spraw* przez wszystkich *Kredytorów* i *Pretensorów* do *Kancellaryi* *Ziemskiej Wileńskiej* złożyć się powinny uznać, i ostateczną rozprawę do dnia 20go *Junii* roku terażniejszego 1814 prorogował, żeby więc wszyscy *Kredytorowie* i *Pretensorowie* z iakiegokolwiek bądź źródła pretensye do majątku po zesłym *Star. Abrahamie Leybowiczu Szluzbergu* pozostałego uraszczać mogący pod upadkiem swych pretensyów do iednoczasowey łączyli się rozprawy, ninieyszą zawiadamią awizacją.

2 Roku 1814 *Marca* 10go dnia, Sąd *JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI* *Taxatorsko-Exdywizorski* w przewodni *Dekretu* *Sądu Głównego Departamentu* *Cywilnego* roku 1811 *Xbra* 20go dnia zakroczonego *Taxę* i *Exdywizyą* majątku *Dóbr Niewordzian* i *Dymayć* *WW. JPP. Michała* i *Ludwika Choromańskich* *Sęstwa* był. *Grodz. Telszewskich* naznaczającego ad fundum *Dóbr Niewordzian* przybywszy *Akcessoryiny* postanowił wyrok, przez który wyrażone *Dobra* z pod posesyi *Debitorów* odiywszy dostateczną odpowiedź mającym *pretensorom* w *Administracyą* poruczył — *Geometrów* na wymiar onych i komportacyą *Dokumentów* *pretensorstwo* oraz ilość funduszu *Debitorów* wyiaśnić mogących do *Kancellaryi* *Grodzkiej Powiatu Telszewskiego* w przeciągu od dnia 20go *Aprila* do dnia 1go *Maja* przeterminował, termin powtórnego zjazdu do 5go *Junii* roku idącego zakreślił, i gdyby w tym czasie wszyscy *Pretensorowie* z swoimi dowodami stanęli sub amissione causae zastrzegł, o czym trzykrotnie przez *Kuryera* *Litewskiego* zawiadomić *Publiczność* postanawia.

Prezydent Ziemi Powiatu Szawel. i Exdywizor. Kownacki.

Mikołay Szukszta *Prezydent Ziem Pttu Telszew. i Exdywizor.*

Jakub Mackiewicz *Prezydent Grodzki Telszew. i Exdywizor.*

Grodzki i Exdywizorski Regent Bohdanowicz.

3 Na dniu 20 *Augusta* terażn: 1814 roku prze-

znaczony jest Zjazd ostateczny Exdywizorski do Maja
Auktu Auksztolek w Pcie Upit: położonego — Gdzie
domierzy się prawna satysfakcja Kredytorom zeszlých
Antoniego Oycy, Dominika Syna Staniewiczow —
przy zapisaniu ammissyi pretensyi nie objawionych,
uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

3 Po Dekretach Remissyynym Ziem: Upit: i pier-
wo Zjazdowym Exdywizorskim w terminie 1 Augu-
sta w Roku 1814 Zjazd ostateczny Sądu Exdywizor:
do majątku Użubola w Pcie Upit: leżącego, W. JP.
Justyny Krauzowej Rotm: skutecznionym zostanie:
W ówczas mają się objawić pretensye za Obligami
WW. Krauzow stosujące się, które Sąd rozpozna —
Nie objawionych zaś ammissyą zapisze, uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:
O S W I A D C Z E N I E.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładną-
cego całą Rosyą

Excerpt Oświadczenia w Protokule Manifestowym Sądu Głównego Departamentu drugiego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w dacie niżej piszącej się zapisanego, pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej R. 1814 Aprila 24 dnia wydan.

R. 1814 miesiąca Apr: 20 dnia. Niżej podpisany czynię oświadczenie w rzeczy następnym opisaniem objaśnionej. Stefan i Elżbieta z Gaseckich Szwykowsky Skarbnikowie Troccy w ciągu życia swego wspólnie zebrany majątek ziemny i ruchomy w roku 1766 Apr: 6 dnia przez Dokument między sobą zawarty, tegoż roku i miesiąca 8go dnia w Ziemstwie Wiłkomirskim przyznany, a w R. 1798 7bra 25 dnia do akt Trybunału Littgo przeniesiony postanowili, (w przypadku nie zrobienia późniejszych dyspozycyi) w sukcesyi zostawić w równy dział obu familiom, to jest Szwykowskim i Gaseckim. Stało się, iż zesła Elżbieta z Gaseckich Szwykowska przeżywszy męża swego bez dyspozycyi dni życia swego dokończyła w R. 1811. Skutkiem zatym Dokumentu powyżey wyrażonego obie familie do Débr Czabiszek w Powiecie Wileńskim i teży Gubernii położonych zechawszy się, robiły różne umiarkowania, administracyą majątkow stanowali, a nakoniec w R. 1813 w Maju w tychże Dobrach zebrawszy się, dział tymczasowy uczynili. Oświadczyli się mając w małżeństwie Dominikę z Michała Gaseckiego Sędziego Grodzkiego Wiłkomirskiego brata zeszlę Szwykowskiej rodzającą się, nie rozumiał aby bracia rodzeni zeszlę zony Stanisław i Szymon Gaseccy w dział sukcesyi wchodzący zapomnieć mogli o synie Julianie Cholewińskim z siostry utrodzonym, i spodziewał się, że zgłosić się nie przepomną o wydanie plenipotencyi, aby dział mogli czynić w schedzie po Michale Gaseckim Sędziu Grodzkim Wiłkomirskim wspólnie z rodzeństwem dalszym w osobach trzech, lecz kiedy z ustroina wystarana kopia działu tymczasowego w R. 1813 w Maju w Czabiszkach, między familiami Szwykowskich i Gaseckich postanowionego, ręk oświadczyli, że doszła przekonywa, że wszystkie czynności między familiami były bez wzmienienia sukcesyi z głowy Dominiki z Gaseckich Cholewińskiej na Juliana syna spadkcy, a WW Stanisław i Szymon Gaseccy schedy na siebie przyznając jakby nienależnym do nich Juliana Cholewińskiego z siostry Dominiki rodzącego się w Dokumentcie wyrazić czy przepomnieli, czyli nie chcieli wspomnieć, z obowiązku zatym opieki nad małoletnim synem swym Julianem znajduje się w konieczności wszystkie dotąd układy między familiami WW. Szwykowskich i Gaseckich czynione na krzywdę małoletniego Juliana Cholewińskiego bez wiedzy jego Oycy przez niniejsze Oświadczenie co do schedy na jego spasc mogącej z ogólnego majątku za nieważne ogłosić, i takowe Oświadczenie mieszkając w Gubernii Grodzińskiej w aktach Sądu Głównego 2go Departamentu mieszcząc, do wiadomości publiczney podać. Pisan jako wyżej. U tego Oświadczenia podpis następnny: Marcin Cholewiński. (L. S.) Zgodno z Protokulem manifestowym świadczę, Józef Rakowski Regent.

3 Excerpt Oświadczenia z Protokolu Potocznego Ziem: Powiatu Wileń: poniżej w dacie wyrażającej się zapisanego, et eorundem pod pieczęcią Urzędową Ziem: tegoż Pttu Wileń: jest wydan.

Roku tysiąc osmset czterdnastego miesiąca Apryla dwódziesiątego drugiego dnia.

Przed Aktami Ziem: Pttu Wileń: stawiając osobicie W. JP. Jan Paszkiewicz oświadczenie niżej wyrażające się do protokolu wpisanac podał w następných wyrazach: Niżej podpisany w imieniu W. JP Piotra Zawadzkiego Podśdka Ziem: Pttu Ihumeńskiego, przez zapisane oświadczenie w Aktach Ziem: Pttu Wileń: ma honor zawiadomić, że W. JP Tadeusz Graff Nowomieyski Podśdek były Ziem: Ihumeński, Folwark swój Pereszew w Ihumeńskim Pttcie Gubernii Mińskiej położony, prawami zastawnymi w Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewięć Marca dziewięćdnego dnia zeszlęmu Franciszkowi Osztorpowi Półkownikowi Oycowi i tysiąc osmset jedynastego Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Ihumeńskiemu Synowi w summie siedm tysięcy czerwonych złotych w skutek poprzednich praw i konwikcyow przeprowadzonych zawiadł, jakowey summy na folwarku Pereszewie opartej W. Podśdek Zawadzki będąc dzisiaj Aktorem, kiedy znajduje, że Folwark ten oddany w zastaw nie jest wystarczającym procentowi, oraz zakładając wszelkie podatki za takowy majątek, szukać zwrotu onych przymuszonym zostanie na dalszym majątku W. Nowomieyskiego, aby więc W. Nowomieyski mający przy sobie tytuł dziedzictwa i papiery juris et hereditatjs folwarku Pereszewa, mieszkając w Wileńskiej Gubernii nie obciążał onego i nie czynił żadnych układow pomimo aktualnego dzisiejszego zastawnego possesora, oraz dalszych swych majątkow do ewikcyi Podśdka Zawadzkiego należących nie zawodził, tym oświadczeniem zastrzega, czyniący zaś układy jakowekolwiek z Wielmo-

żnym Nowomieyskim, mogą przynieść dla siebie stratę — U tego Oświadczenia podpis zanoszącego temi się wyraża słowy:

Jan Paszkiewicz.

A W I Z A C Y E

1 Domka Jałkowski służący u W. Podbereskiego za Strzelca, miał razem pod swoim dozorem i kredens — Ten nie wiadomo z jakich przyczyn z dnia 19 na 20 Aprila z majątności Nowey Piclassy zbiegł, zniósł liberyą nową sukna szaraczkowego, oraz dalsze odzienia Skarbowe, nadto wiele rzeczy pod swoim zawiadywaniem mając, nie zdał, i nie wiadomo, czy z sobą uniósł, czyli roztrwonil, iako to ze srybra stołowego, i dalszych sprzętów, ten zbieg mówi tylo po Rusku, strzedniego wzrostu, ciemnych włosów, wasy russe, ślepy na lewe oko, mający fuzyą i torbę strzelecką, ktoby takowego zbiega postrzegł, raczy zatrzymać i do wyżej wyrażonego miejsca dostawić, za co przywoitą odbierze nadgrode

1 Po zeyściu JP. Jana Sakowicza, na usługach piszącego się będącego, wzywają się Sukcessorowie, aby dla osiągnięcia spadków, z prawnymi dowodami, iawili się do majątności swojej Antonosza w Powiecie Wiłkomirskim leżącej.

Michał Römer Konsyliarz Stanu i Kawaler.

1 JW. Józef Hrabia Mostowski, zrzekając się majątku swego na Synów swoich, zastrzegł Dokumentem roku 1809 Pazdziernika 18go dnia w Ziemstwie Zawileyskim przyznany, od tychże sobie wydanym, iż pod utratą daru, obowiązani są: wnaszać co rok Jemu pewną summę, nie mogą do lat 25 wieku swego zaciągać długi, i w urzędzeniu się oraz zściągnięciu kapitałów, nic bez zezwolenia niżej podpisanego stanowić; stosownie do czego w Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 2go Departamentu, roku idącego miesiąca Marca uczynione przezemnie oświadczenie, iakową wiadomość mam honor udzielić Publiczności.

Wincenty Weyszenhoff.

2 Zeszlę roku 1814 Aprila 8go dnia do wieczności W. JX. Andrzej Szpyrkowicz Kanonik Zmudzki, Professor Emeryt, czyniąc ostateczną dyspozycyą wyraził: iż iesliby kto z krewnych onego miał dochodzić po nim Sukcessyi, pokazał dla nich nie które sumki pieniężne i procenta zaległe od summy funduszowej. Niżej podpisany Exekutor Testamentu zmarłego Kanonika, podając tę wiadomość do Kuryera Litewskiego na trzy krotne wydrukowanie, żąda, aby przez nią wszyscy prawni zmarłego Sukcessorowie, opatrzeni dowodami, iakich rzecz wymaga, przybywali do Worń w Powiecie Telszewskim leżącego miasta.

X. Bonawentura Goylewicz Kustosz
Prafat Katedralny Zmudzki.

Ludzie zbiegli

2 Paweł Siergiel furman, i Onufry Lickiewicz, również służbę furmańską i pokojową znaiący, oba poddani Probostwa Kroszyńskiego, w nocy z dnia 5 na 6 miesiąca Kwietnia, wiele szkody i kradzieży popelnwszy, zbiegli — Pierwszy ma lat dwadzieście kilka, twarzy gładkiej, białey i pełney, oczu błękitnych, włosów bład strzyżonych, nosa miernego, urody niemaley, arszynow dwa, wierszkow pięć bydz mogący — Na nim płaszcz i surdut nowe sukna ordynaryynego szaraczkowego, fabryki krajowej — Raytuzy takoz sukienne, szaraczkowe samodziłowe, u spodu skórka czarną okładane, z guzikami mosiężnymi — Czapka sukna ciemnego, z barankiem wązkim czarnym i aksamitką czarną — Kamizelka czerwona — Spancer szaraczkowy sukna ordynaryynego, pas furmański skórzany czarny szeroki z kieszeniami, lamówką z szarey falendrowey skóry, oszywany nowy — Drugi podobnie dwadzieście kilka lat mieć mogący, na prawe oko zupełnie ślepy — Na nim surdut jeden szaraczkowy, drugi piaszczysty, oba wytarte — Kamizelka sukna szaraczkowego dobra, spodnie płocienne szerokie, kapelusz czarny — Gdyby więc tacy złoczyńce i hultaje, nigdzie nie zyskiwali wiary i nie mieli przytułku, ale gdziebykolwiek postrzeżeni, wszędzie byli przytrzymani, i do właściciela zwróceni do Kroszyna o mil siedm położonego od Powiatowego miasta Nowogródka w Gubernii Grodzińskiej.

X. Magnuszewski Prob: Kroszyń: